

نیازهای داور شمشیربازی!

لیزا کمپی

ترجمه: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۹/۶/۵)

مطمئناً داوری یکی از دشوارترین مشاغل است که افراد به عهده می گیرند، مسئولیت بزرگی شبیه به مسئولیت والدین می باشد. داوران احتمالاً حاکم مطلق دنیای آزاد شمشیربازی هستند، با این حال، آنها به عنوان یک صنف، همیشه از شمشیربازها، مربیان، والدین و سایر تماشاگران به طور یکسان مورد غضب و عصبانیت واقع می شوند. این مقاله به خاطر این افراد نوشته شده است و در مورد انتظارات داور شمشیربازی از شمشیربازها و سایر تماشاگران (چه والدین، چه مربیان و چه سایر پرسنل پشتیبانی کننده شمشیربازها) می باشد.

انتظاراتی که داوران از شما دارند

۱. درک و دلسوزی برای همه آنچه در حال انجام آن هستند
۲. فضا سازی برای انجام دادن کارشان
۳. برخورد محترمانه
۴. انتظارات منطقی

وقتی فرد داوری می کند کارهای زیادی انجام می شود. اول، بگذارید توجه خود را به آنچه داور انجام می دهد معطوف کنیم. آنها در مقابل مردم ایستاده اند تا محیطی را ایجاد کنند که یک بازی برابر و عادلانه به وجود آید. برای بسیاری از افراد حضور در مقابل این همه مخاطب به سادگی می تواند اضطراب ایجاد کند، مگر اینکه یک مجری حرفه ای باشید. اولین مانع داوری: ترس از صحنه (صحنه هراسی) است.

حالا بیایید در مورد چالش درونی صحبت کنیم که در هنگام تست سلاح در ذهن داور جریان می یابد تا اینکه هیچ موردی از قلم نیافتد. ما به یک بازی ساده فلوره می پردازیم.

- تست پوینت شمشیر به منظور چک کردن شل نبودن آن.
- وزنه کردن شمشیر.

- کنترل نوارچسب روی شمشیر و چک کردن اینکه طول آن مناسب است و سراسر بدنه پوینت را می پوشاند.
- چک کردن پایین تیغه به منظور مطمئن شدن از اینکه سیم بیرون نزده باشد.
- کنترل داخل گارد به قصد اطمینان از اینکه چیزی دستکاری نشده باشد.
- اطمینان حاصل کردن از اینکه بست ایمنی روی سیم بدن وجود دارد.
- کنترل گیره سوسماری و مطمئن شدن از اینکه آن در همان طرف دست مسلح بسته شده است.
- بررسی قرقره به منظور چک کردن وجود بست ایمنی و اینکه آیا آن محکم بسته شده است.

همه این کارها قبل از اینکه داور "پره، آله" را بگوید انجام شده است. اینها شامل اطمینان از بسته بودن درست زیپ وست، جمع و جور بودن دستکش، نبودن هیچ چیز اضافی روی پیست و در مسیر حرکت خودش، نمی شود.

تصویری که از داوری نقاشی شده است این است که داوری در شمشیربازی موضوعی چشمگیری نیست و تنها کاری باید بکنید این است که در آنجا بایستید و بگویید چه کسی امتیاز را می گیرد. ما داوران آن افراد احمقی نیستیم که برخی تماشاگران این ویژگی را به ما می چسبانند. در حالی که به نظر می رسد هیچ چیز در جریان نیست، ما برعکس مسئول اتفاقات زیادی هستیم. همچنین، ما باید در عین حال اسوه آرامش نیز باشیم.

داور مسئولیت **حفظ نظم، تضمین ایمنی، تأمین جریان روان بازی، قضاوت ضربه ها، کنترل فضای اطراف پیست و ایجاد محیطی منصفانه**، را به عهده دارد.

و علی رغم همه اینها متأسفانه این واقعیت وجود دارد که بسیاری، بسیاری از افراد فضای فیزیکی و مجازی را به داور نمی دهند تا کار خود را به درستی انجام دهد.

فضاسازی برای انجام کار

داوران برای دیدن کنش ها و انجام کار خود به **فضای مناسب** احتیاج دارند.

آیا کسی تا به حال جلوی یک داور فوتبال جام جهانی قدم زده است؟ یا جلوی یک داور خط مسابقات ویمبلدون؟ یا داور والیبال یا بسکتبال؟ اما در شمشیربازی همیشه این اتفاق می افتد. و اگر هم کسی جلوی آنها راه نرود، تماشاگران طوری به آنها نزدیک می شوند که فضایی که داور به آن احتیاج دارد را تنگ می کنند. داور مجبور است عقب بایستد و راه برود تا بتواند دستگاه امتیاز دهی را همیشه در چارچوب نگاه خود

نگهدارد. و اگر عقب تر نایستد به این معنی است که حرکت بازیکنان را به خوبی نخواهد دید. به تازگی در یک رویداد جوانی داوری یک مسابقه را می کرد و او فضای اطراف خود را مرتب خالی می کرد. او این کار را چندین بار انجام داد ولی بالاخره از این کار خسته شد. کسی هم آمده بود و درست در فضای حرکت او نشسته بود و متاسفانه داور جوان با برخورد با این شخص افتاد و مچ پایش آسیب دید. حال مسئول داوران را تصور کنید وقتی فهمید که تیم پزشکی باید برای درمان داور به پیست برود.

وقتی شخصی به عنوان داور فعالیت می کند، هر چیزی که در دید پیرامونی او قرار می گیرد، باعث حواس پرتی او می شود. تقریباً هر یک از ما برخوردی با یک شمشیرباز یا تماشاگر داشته ایم. و وقتی شخصی در منطقه داوری ما قرار داشته باشد، ما همیشه نگران او هستیم، در حالی که ما باید روی کار خود تمرکز داشته باشیم.

به عنوان یک آزمایش، در حالی که در حال خواندن مطلبی در رایانه خود هستید، از کسی بخواهید که دستان خود را درست در دید پیرامونی خودتان تکان دهد. تمرکز کردن روی خواندن کار ساده ای نیست، اینطور نیست؟ ادامه دادن به خواندن کار ساده ای نیست، اینطور است؟ آیا متوجه شدید که این دو جمله تکراری بودند؟ اگر متوجه شدید، برای طی کردن آزمون داوری ثبت نام کنید تا داوری را شروع کنید. و اگر هم متوجه نشدید، نگران نباشید، باز هم می توانید داور خوبی باشید.

آخرین و مهم ترین نکته در مورد فضای داور این است که داور باید **بهترین دید** از شمشیربازهای در حال بازی داشته باشد. به این ترتیب داور می تواند زاویه آپاره را با شمشیربازها تنظیم کند تا بتواند هر دو را در آن واحد ببیند. اگر در مسیر داور قرار گرفتید، شما مانع انجام بهترین عملکردش می شوید.

برخورد احترام آمیز

یک برخورد کلیشه ای کلاسیک وجود دارد که معتقد است ارتباطات زن و مرد با یکدیگر متفاوت است. اغلب خانم ها بیشتر از این جمله استفاده می کنند، "منظورم آن چیزی نیست که شما گفتید، بلکه منظورم نحوه گفتن آن هست!". هر داور در هر ورزشی این اعتقاد و برخورد را قبول دارد. داوران اغلب وانمود می کنند که چیزی که به شکلی محترمانه مطرح نشود، نشنیده اند. نادیده گرفته شمشیربازی که فریاد می زند "چی؟!؟!!" اصلاً بد نیست. اما بر عکس اگر این سوال را از شمشیرباز بشنود که: "آقا، لطفاً، می توانید قضاوت خود را تکرار کنید؟" با کمال میل آن را برای آن شمشیرباز توضیح می دهد.

این موضوع مقاله دیگری خواهد بود، اما مفهوم آن کاملاً مشخص است. **اگر احترام بگذارید، همان احترام به شما بازگردانده می شود.**

مربیان، والدین و سایر تماشاگران باید بدانند که حق تنها با شمشیرباز است. ورزشکار تنها کسی است که می تواند به یک تفسیر نادرست از یک قانون اعتراض کند. فقط در مسابقات تیمی است که کسی غیر از شمشیرباز نیز حق دارد با داور صحبت کند. در مورد شمشیربازهای بسیار جوان، سؤالات احترام آمیز مطرح شده از سوی والدین می تواند توسط داور پرداخته شود، اما فقط به عنوان ابزاری برای آموزش دادن به بازیکن و تأکید بر اینکه تنها خود او حق دارد سؤال بپرسد.

انتظارات منطقی

اغلب اوقات یک شمشیرباز، والدین یا مربی تنها روی یک قضاوتی که احساس می کنند اشتباه شده است پافشاری می کنند. **انتظار کمال داشتن نه منطقی است و نه واقع بینانه.** داوران انسان هستند و گاهی اوقات امکان خطا وجود دارد، ضمن اینکه از قدیم گفته شده است که "انسان جایز الخطاست". یک بازی پول شمشیربازی فلوره حداقل می تواند، به دلیل وجود ضربه به خارج از هدف، دارای بیش از ۵۰ ضربه باشد و یک خطا یا اختلاف نظر در قضاوت هم بطور حتم اتفاق می افتد. داشتن یک خطا در بین ۵۰ ضربه نشان دهنده یک داوری موفق است. پافشاری روی یک قضاوت اشتباه، پیام غلطی برای شمشیرباز دارد. مسلماً داورهایی هستند که صلاحیت ندارند. اما به ندرت اتفاق می افتد که از افراد بی کفایت دوباره استفاده شود. و بسیار به ندرت اتفاق می افتد که یک باخت کاملاً به سبب قضاوت داور باشد.

عنصر انسانی بخشی از این ورزش است. داوران سخت کار می کنند و مهارت های خود را تقویت می کنند تا خطاهای کمتر و کمتری داشته باشند. انتظار از داورها که هرگز اشتباه نکنند، غیر منطقی است.

درک، فضا، احترام و انتظارات معقول، همه آن چیزهایی است که هر داوری از شما توقع دارد.